

თეთრი ფიქრებიდან

(ელეგია)

რა უიმედო სალამო დგება,
ისევ საოცარ იღბალს მივყევარ.
სად არის მამა, სად არის დედა,
რომ ჩემი გული ასე ირღვევა.

სულს ნისლიანი ქაოსი ფარავს,
დგება სიჩუმე, როგორც კარავი.
ვიღაც კითხულობს შორეულ ბარათს,
ვიღაცა კვდება, ვიღაც არ არის.